

Preek 14 aug 2022 (C 20) Vuur op aarde, verdeeldheid, PRIDE

Jan Stuyt SJ

- (1) Is Jezus alleen maar een brenger van vrede? Zoals in de Zaligsprekingen? Hij is zeker niet zoetsappig en praat mensen niet naar de mond. Hij is niet voor vrede tegen elke prijs – en zoals hij vandaag zegt: hij brengt zelfs verdeeldheid. (Lukas 14, 51)

Je hoort zijn Passie, zijn vurigheid. Hij staat voor iets, en is bereid de consequenties daarvan op zich te nemen. Het zal lijden naar de PASSIE in een andere betekenis: zijn lijden en dood.

Het evangelie roept ons toe: spreek je maar uit, zelfs al leidt dat tot ruzie.

- (2) Een aantal katholieken wilde dat de Bisschoppen zich vorige week zouden hebben uitgesproken in het kader van het PRIDE festival rond de Amsterdamse grachten. Zij vroegen vooral dat de bisschop dat zou veroordelen. Dat heeft de bisschop niet gedaan.

Protestante kerken hadden vieringen speciaal voor homo's en voor queer – mensen, en de regenboogvlag hing van heel wat kerkgebouwen. Niet bij ons, en ook niet bij de Nicolaaskerk en het Begijnhof.

Het stak mensen dat de katholieke kerk vorig weekeinde zweeg en niets zei of organiseerde rond de het Pride-festival, en het Nederlands Dagblad had een artikel over twee pagina's met een grote kop

”PROTESTANTEN VIEREN PRIDE, KATHOILIEKEN ZWIJGEN.”

De bisschop van Haarlem-Amsterdam Mgr. Jan Hendriks heeft toen als reactie de dag zelf een artikel gepubliceerd op zijn website, en daar wil ik graag enkele stukken van voorlezen:

*****

- (3) Eerst: Waarom heeft de katholieke kerk geen speciale evenementen en uitingen in deze week? Laten we niet vergeten wat in het artikel in het Nederlands Dagblad ook staat: kerken in Amsterdam zijn open, er zijn vieringen, priesters zijn aanwezig voor biecht of een persoonlijk gesprek, waarvoor iedereen welkom is.

Paus Franciscus gaat ons erin voor om dat ‘welkom’ uit te stralen; mensen moeten niet het gevoel krijgen dat zij afgeschreven zijn, maar wel dat zij uitgenodigd worden om een weg met God te gaan.

Daarbij is het de taak van de ‘mensen van de kerk’ om iedereen met respect, begrip en fijngevoeligheid tegemoet te treden.

Katholieke kerk en homoseksuele mensen

Wat denkt de katholieke Kerk over homoseksuele mensen en over wie zich als ‘queer’ identificeren? Dat zij mensen zijn, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, met een onsterfelijke ziel.

Paus Franciscus riep in de Exhortatie *Amoris Laetitia* op, tot een “grenze-loze liefde voor iedere persoon zonder uitzondering”:
 “Wij willen benadrukken dat iedere persoon, onafhankelijk van zijn seksuele geaardheid, moet worden gerespecteerd in zijn waardigheid, en met respect moet worden aanvaard, waarbij men alle onrechtmatige discriminatie vermijdt, in het bijzonder iedere vorm van agressie en geweld.

Lastige keuze

Maar waarom uit de katholieke kerk zich dan niet in dat weekend, behalve dan door pastorale zorg en openheid voor gesprek?

Wat mij betreft – zegt Mgr. Hendriks, - : ik vind het lastig om in dit kader te spreken, omdat de Pride zo sterk verbonden is met het propageren van een libertijnse levensstijl, waar we als katholieke kerk niet achter staan (niet alleen voor homo's, maar voor iedereen).

Een spreken in deze context zou moeten kiezen tussen (a) dat tamelijk overheersende aspect niet benoemen en gemakkelijk misverstaan worden of (b) dát wél benoemen en dan weer veroordelend overkomen.

Dominant

Daar komt nog iets bij. Ik ervaar persoonlijk de aandacht voor de thematiek van de emancipatie van homoseksuele en ‘queer’-mensen als vrij dominant. Het lukt mij vrijwel nooit om even televisie te kijken zonder dat dit onderwerp op een of andere wijze aan de orde komt, vrijwel altijd om niet alleen mensen maar ook hun seksuele leefstijl aanvaardbaar te maken.

Ik ervaar die macht van de media soms als verdrukkend. Mag je er nog wel zijn als je er anders in staat? Iets vergelijkbaars hoor ik ook van scholen, zegt de bisschop.

En er zijn zoveel andere groepen in de samenleving die het werkelijk slecht hebben. Is er voldoende aandacht voor hen? Hoeveel aandacht is er voor de Dag van de vluchteling? Voor de strijd tegen eenzaamheid? Voor discriminatie van andere groepen...?

Elkaar sterken en steunen

Laten we zo goed mogelijk naast mensen staan om samen met hen de weg van de navolging van Jezus te gaan: Heer, wat wilt U dat ik doe?

Náást mensen, dat wil zeggen: dat we ons realiseren dat we allemaal zwakke en kleine mensen zijn, de één niet beter dan de ander - dat oordeel is aan God - en dat we geroepen zijn elkaar te sterken en te steunen op die weg... Opdat we allen groeien in ons christen-zijn.

Tot zover de bijdrage van Monseigneur Hendriks. Ik vind het moedig en knap dat hij dat in één dag zo helder kon zeggen. Ik heb het wel ingekort.
 ***** *originele tekst, met een nabeschoouwing: www.arsacal.nl*

- (4) Ik huiver zelf om op het onderwerp in te gaan - om een andere reden. Door de verhalen over het misbruik van minderjarigen is het op dit moment niet aan de Kerk om over een onderwerp als seksualiteit anderen de les te lezen.
- (5) De bisschop zwijgt overigens over een heel lastig onderwerp: het kerkelijk inzeggen of bevestigen van een relatie, die niet een huwelijk is tussen een man en een vrouw. Dat ligt ingewikkeld.

Eenzijds is er het sacrament van het huwelijk. Dat sacrament is tussen man en vrouw, en dat zal in de wereldwijde kerk wel zo blijven. Maar: zou je een andere relatie niet op een andere manier kunnen zegenen? Ik denk van wel, en enkele bisschoppen en kardinalen denken dat ook. Maar dat bepaal je niet als individuele priester, of pastorale werker of bisschop, dat gaat collegiaal - dus dat kan nog héél lang duren.

Ik ken heel wat stellen, stellen van twee mannen die samenwonen. Hun levensstijl is die van een goede relatie waar geïnvesteerd wordt in elkaar, waar men trouw is aan elkaar in goede en kwade dagen, in gezondheid en ziekte, en tot op hoge leeftijd de ander verzorgt en liefdevol vergezelt. Een relatie van gelovige mannen die overduidelijk gezegend is, al is ze dan niet gezegend door een kerkelijke bedienaar. God kan heus wel zijn zegen geven zonder formulieren.

[De al genoemde libertijnse levensstijl was manifest op een deel van de boten - waar "alles moet kunnen en alles mag"; het is een festival waar

velen naar kijken, maar waar de meeste toeschouwers helemaal niet aan meedoen. En in de Pride week zijn er méér evenementen dan alleen die botenparade.] Ik vind het niet juist, het is een onrecht, dat er op dit moment officieel nog geen mogelijkheden voor een zegening zijn.

De kerkelijke zegening van dat soort relaties tussen twee mannen of twee vrouwen is een mijnenveld waar onze bisschop zich (begrijpelijk) niet in waagde in zijn verklaring van vorige week. De kerk denkt in eeuwen, en loopt daarin niet voorop, om het zachtjes uit te drukken. De anglicanen worstelen er deze weken op de Lambeth conferentie in Londen ook mee.

Het onderwerp – inzegening van relaties – is heel belangrijk, en te ingewikkeld om in twee minuten te behandelen in een preek. Ikzelf heb er pijn aan, ik vind het verdrietig dat ik niet altijd tegemoet kan komen aan wat mensen vragen. Overigens stellen veel koppels mij die vraag niet, om mij als zielzorger niet in verlegenheid te brengen.

(6) Terug naar de lezingen van vandaag.

In de Brief aan de Hebreëën (12, 1-2) gaat het over “je aansluiten bij een menigte van getuigen van het geloof.” En dan staat er “zie naar Jezus, de aanvoerder en voltooiër van het geloof.”

Of je gelovig bent wordt bepaald door de vraag of jij je aan Jezus Christus toevertrouwt. Die staat centraal in onze veelkleurige kerk, HEM willen wij vieren en in ere houden, én – als die genade ons gegeven wordt – navolgen.

Moge die genade aan veel mensen gegeven worden:
dat wij de Heer navolgen in zijn liefde voor de armen.
AMEN.